

det, fordi denne Fordeling vilde give Anledning til en uheldig Fordeling af Forretningerne mellem Inspektorerne, gjøre Forretningsgangen kostbar og langsom, og svække Ansvarligheden for den Øverste. — Jeg har endnu kun tilbage at omtale det Forslag, jeg har stillet til S. 6. Denne Paragraf giver Regler for de forskjellige Mænds Ansættelse under Politiet, hvilke Regler Udvalgets Fleertal allerede har meget betydelig forandret, idet det har borttaget den kongelige Udnevnelse, og i Forslaget derom har jeg subsidiært deeltaget. Fleertallet overlader denne Sag til Ministeriet og Magistraten, men giver denne Sidste, saavidt jeg forstaaer Forslaget, kun den Indflydelse derpaa, som maa ansees nødvendig for at forsvare Byens Kasse, saaledes at der ikke antages Mænd, som sandsynligviis meget hurtig vilde blive ubrugelige og falde Stadens Kasse til Byrde. Jeg troer, at dette allerede er et meget stort Fremskridt; men det forekommer mig, at vi naax vi her i Thinget — hvad der er rigtigt — frastige os enhver Indflydelse paa Forretningsordenen og paa Regulativets og Instruksens Affattelse, vilde vi have stor Uret, om vi gavede Regler for, hvorledes Ansættelserne skulde foregaae; i den Henseende ønsker jeg ogsaa at overlade Bestyrelsen den fulde Frihed. Den Afgjorelse med Magistraten, hvorom her er Spørgsmaal, vil derfor ligesaagodt kunne blive til; den kan komme til at ligge i Regulativet, hvor jo dog alle Forfremmelses- og Lønningsregler, saavel som andre i saa Henseende ganske beflagtede Bestemmelser ere henlagte. Disse §§ 4, 5 og 6 ere, saa forekommer det mig, komne ind i Lovforslaget, fordi man ikke har erindret, hvilke Principer der maae gjøre sig gjældende i Love af denne Natur. Denne Lovs Natur er jo kun det mindst Mulige at begrænse Bestyrelsen og Kommunen, at skaffe Borgerne Sikkerhed for, at Politiet anvendes til at holde Orden og Reenlighed vedlige, og tillige at sætte den Begrænsning, som vi antage er nødvendig for at have en nogenlunde Overtydning om, at vore Pengemidler blive vel anvendte, men ikke videre. Alt Andet vil være et Forsøg paa i en ny Retning at svække Bestyrelsens Frihed og nøde den til enten gjennem smaallige Fortolkninger at udvide Loven

til noget ganske Andet, end den er bestemt til at være, eller at komme her tilbage med smaa Lovforslag for at faae den ændret, eller endelig at blive ved at beholde, hvad man erkjender ikke er godt, for at indgaae de med en Forandring forbundne Uleiligheder. Jeg har nu søgt at gjøre det klart for det ærede Thing, hvad der har bevæget mig til at stille disse Forslag, som, jeg gjentager det, forekomme mig at give Regjeringen den Frihed, den vil savne efter Lovforslaget, medens de alligevel skaffe den Begrænsning, som den lovgivende Myndighed behøver, for at udtrykke det Mindste, vi skulle have af Politimagt; den skal være saa og saa stor og bestaae af de og de forskjellige Klasser, og navnlig bestemmer den af mig foreslaaede § 5, hvorledes den skal staffles tilveie, saaledes at Ministeren og Politidirektøren beholde den største Ansvarlighed for, at det Politii, som bliver ordnet efter denne Lov, fyldestgjør sine Forpligtelser. Enhver Bestemmelse, som vi indsætte i Loven, og som i den Henseende bestemmer noget Andet, giver saavel Ministeren som Politidirektøren, naar de ikke kunne gjøre Alt, hvad man forlanger, Anledning til at klage over, at de have faaet deres Medsaber under Betingelser, som svække deres Indflydelse.

Justitsministeren: Den gjensidige Imødekommen, som har funden Sted under Forhandlingerne i Udvalget, hvori jeg har havt den Ære at deeltage, gjør, at jeg vil kunne indskrænke mig til at omtale forholdsviis saa af de Endringsforslag, som for Dieblisset ere under Forhandling. Det første, jeg skal omtale, er det, der kytter sig til § 1 og som gaaer ud paa, at der med Hensyn til det Vederlag fra Monarkiet til Kjøbenhavns Kommune, hvorom der maatte være Spørgsmaal, skal forbeholdes en nærmere Afgjorelse. Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) meente, at det var en meget uheldig Affattelse, dette Endringsforslag havde faaet, og antydede en anden, der efter hans Mening vilde være mere hensigtsvarende, saaledes at det dermed antydedes, at den paagjældende Bestemmelse i Paragrafen „kun kom til, at træde i Kraft under den Betingelse, at et Vederlag af Monarkiet ydedes til Kjøbenhavns Kommu-